

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 378.

Anden Session.

97de Møde.

Mandagen den 24de Februar.

(Fortf.)

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af Linnemann, Gram, Wilkens, Gottlob, Damgaard, Jespersen, Damtkær, Johansen, K. Pedersen, Clausager, C. H. Hansen, Fuglede, L. Hansen, Wegener og Kampmann.

Det vedtoges derpaa med 46 Stemmer mod 5, at Afslutning skulde finde Sted.

Man stred altsaa til Afstemning, hvorved

1) Lovforslaget § 2 (see Anhang Nr. 56, Spalte 874).

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

2) § 3 (see Anhang Nr. 56, Spalte 874—877).

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

3) § 4 (see samme Nr., Spalte 877).

vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

4) § 5 (see samme Sted).

vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

5) § 6 (see samme Nr., Spalte 877—878).

vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

6) § 7 (see samme Nr. Sp. 878).

vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

7) § 8 (see samme Sted.)

vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

8) § 9 (see samme Sted.)

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Derpaa sættes Resten af Lovforslaget med det af Udvalget stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde Thinget med at ytre mig angaaende denne Deel af Lovforslaget.

Ræe: Maaskee jeg blot maa tillade mig et Par Utringer angaaende § 16. Der er jo vel ved denne saavel som ved de øvrige §§, af

allerede anførte Grunde, ikke gjort nogen afvigende Indstilling; men jeg har derfor dog ikke troet at burde tilbageholde nogle Bemærkninger derom. Der siges nemlig i denne Paragraph, at de reglementariske Bestemmelser, der angaa Postforsendelser, skulde bringes til offentlig Kundskab, „forsaavidt de dertil egne sig.“ Disse reglementariske Bestemmelser kunne efter min Tanke kun være saadanne, som angaae Forandringer i Router, ved nye Routers Etablering, ældres Combinering osv., om Indleveringstider og om Forpligtelserne hos Postcontoirerne i det Hele saavel som Fastsættelsen af Contoirbestemmelser ligeoverfor Publicum. Jeg troer det at være i høj Grad mangelfuldt, og jeg har overbeviist mig, derom endog i den nyeste Tid, at de almindelige Postcircularer, der indeholde Underretning om saadanne Bestemmelser, sjelden eller aldrig komme til Publicums Kundskab; det er ofte Tilfældet, at de ikke circulere Landet rundt, ja, ofte endog ikke fuldstændigen til de Router, de angaae, og kun benyttes til at sætte det enkelte Postcontoir i Kundskab om, hvad det for sit Vedkommende har at foretage. Jeg har derfor næret noget Frygt for, at en saadan Indskrænkning maaskee let kunde finde Sted i Fremtiden, naar det i denne Paragraph hedder: forsaavidt de dertil egne sig, hvorved det ganske overlades til Postbestyrrelsen at bringe til offentlig Kundskab, hvad den vil, og undlade, hvad den ikke troer maatte egne sig dertil. Da jeg nu antager, der ikke kan være nogen Tvivl om, at det maa være særdeles nyttigt, at Alt, hvad der angaaer det Offentlige, kommer til offentlig Kundskab, og at det under alle Omstændigheder maa være hensigtsmæssigt, at Bestemmelser, der betegnes som hensigtsmæssige, ogsaa blive Publicum bekendte — hvorved tillige vil undgaaes mange